

РЕШЕНИЕ

№ 583

гр. К., 06.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., ПЕТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: НЕЙКО Г. НЕЙКОВ

при участието на секретаря ДЕТЕЛИНА ИВ. ДИМИТРОВА
като разгледа докладваното от НЕЙКО Г. НЕЙКОВ Гражданско дело № 20215510102493 по описа за 2021 година

Гражданско дело № 2493/2021 по описа на РС-К. е образувано по предявен иск от „*****“ АД, като правопреемник на „*****“ АД, вписано в Търговския регистър при Агенция по вписванията с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., район *****, ул. „*****“ ***, представлявано от М.В. - прокурор и Д.Ш. - изпълнителен директор, представлявано от Адвокатско дружество „*****“, П.а и И.", Булстат: *****, чрез адв. Х. Х. И., САК, със съдебен адрес: гр. С., ул. „*****“ ***** срещу: Д. В. Ш. ЕГН *****, с адрес: гр. К., община К., област С.З., ж.к. ***** и Н. В. Ш. ЕГН ***** с адрес: гр. К., община К., област С.З., ж.к. *****

ПРАВНО ОСНОВАНИЕ: чл. 124, ал. 2 ГПК във връзка с чл. 430 ТЗ. във връзка с чл. 79 и чл. 86 от ЗЗД

ЦЕНА НА ИСКА: главница: 4342.84 /четири хиляди триста четиридесет и две евро и осемдесет и четири цента/ евро за период от 25.11.2020г. до 04.08.2021г.; законната лихва върху главницата от дата на подаване на исковата молба; договорна лихва за просрочен кредит: 501,77 /петстотин и едно евро и седемдесет и седем евро цента/ евро за период от 30.11.2020г. до 04.08.2021г.

Ищецът, чрез процесуалния си представител твърди, че по силата на Договор за кредит обезпечен с ипотека *****/*****г. сключен между „*****“ АД, със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. ***** **, ЕИК *****, от една страна и от друга страна - Д. В. Ш., ЕГН *****, с адрес: гр. К. ОБЩИНА К. ОБЛАСТ С.З., ЖК ***** и Н. В. Ш., ЕГН *****, с адрес: гр. К. ОБЩИНА К. ОБЛАСТ С.З., ЖК ***** - КРЕДИТОПОЛУЧАТЕЛИ, банката предоставила на Кредитополучателя банков кредит в размер на 30 000 /тридесет хиляди евро/ евро.

Сочи, че съгл. чл. 2 предоставеният по силата на договора банков кредит ще

АД, ЕИК *****. По силата на извършеното вливане, приемащото дружество станало универсален правопреемник на вливащото се дружество, като цялото имущество, както и всички права и задължения на „*****
*****" АД по сключените договори с клиенти, в това число и по горепосочения, се прехвърлили върху „***** *****" АД.

Поради неизпълнение на договорните си задължения, произтичащи от чл. 23, ал. 1 от Договор за кредит, обезпечен с ипотека, за заплащане на дължимите погасителни вноски по кредита, кредитополучателите изпаднали в забава относно погасяването му, с което бил нарушен сключения Договор за кредит обезпечен с ипотека.

Поради горното и на основание чл. 27, подт. В) от Договор за кредит обезпечен с ипотека и чл. 60, ал. 2 от Закона за кредитните институции, "***** *****" АД обявил цялото задължение към 08.09.2020г., в общ размер на 8768,73 /осем хиляди седемстотин шестдесет и осем евро и седемдесет и три цента/ евро, за незабавно изискуемо и дължимо., като кредитополучателите били уведомени с покани изпратени чрез нотариус МДП.

Моли съда да постанови решение, с което да осъди солидарните длъжници Д. В. Ш., ЕГН ******, с адрес: гр. К. ОБЩИНА К. ОБЛАСТ С.З., ЖК ****** и Н. В. Ш., ЕГН ******, с адрес: гр. К. ОБЩИНА К. ОБЛАСТ С.З., ЖК ******, да заплатят на "***** *****" АД, ЕИК: ***** дължимите се от тях суми, произтичащи от Договор за кредит обезпечен с ипотека ведно с Приложение от към Договор за банков кредит ***** от ***** в размер на: главница: 4342,84 /четири хиляди триста четиридесет и две евро и осемдесет и четири цента/ евро за период от 25.11.2020г. до 04.08.2021г. ведно със законната лихва върху главницата, считано от подаване на настоящата искова молба; договорна лихва за просрочен кредит: 501.77/петстотин и едно евро.

Претендира за разноски по делото.

На основание чл.127, ал.4 представя банкова сметка, по която може да бъде платено задължението:

Титуляр „***** *****" АД: IBAN: ******, BIC: *****.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор от назначения от съда особен представител на ответника. Счита иска за допустим, но по същество - неоснователен и недоказан. Сочи, че видно от предоставения договор за Договор за кредит обезпечен с ипотека №***/***** год. от ***** год. за „Кредитополучателя" Д. В. Ш. се подписала пълномощник - И. Х. Ш. ЕГН ******. Не бил посочен номер на пълномощно, нотариус заверил пълномощното и др. В този смисъл не ставало ясно пълномощникът И. Х. Ш. на кредитополучателя и солидарен длъжник - ответници по настоящото производство, разполагала ли е със съответната представителна власт за това. Видно от предоставения нотариален акт за договорна ипотека от ***** с район на действие РС - К. и рег. **** на НК, същият бил подписан от И. Х. Ш. ЕГН ***** лично в качеството на Ипотекарен длъжник и като пълномощник на Кредитополучателя и Ипотекарен длъжник Д. В. Ш. - надлежно упълномощена с Пълномощно рег. № ***** год. на завеждащ консулска служба при Посолството на Р.***** в М.. Счита за необходимо да бъде предоставено пълномощно, по силата на което И. Х. Ш. ЕГН ***** се е подписала в качеството на пълномощник на кредитополучателя и ответник в настоящото производство Д. В. Ш. ЕГН ***** в Договор за кредит, обезпечен с ипотека №***/***** год. от

***** год. Следвало да се отбележи, че съгласно Договора за кредит, обезпечен с ипотека, посочените договорки между страните по договора, усвояването на отпуснатия целеви кредит, ставал на траншове, след предоставянето от страна на Кредитополучателя на съответните документи и по сметка на продавача на описания имот. В този смисъл не ставало ясно усвоен ли е кредитът, като факта на разпореждане на банката за превод на суми изцяло или частично на траншове не водило автоматично до получаване на същата от ответниците и/или продавача на целевия имот по тяхна сметка или по сметка на ПРОДАВАЧА на имота. Сочи, че не се спори от тяхна страна, че ищецът „***** ***** АД е универсален правоприемник на основание осъществено вливане на „***** ***** АД по реда на чл. 262, ал 1 от ТЗ, което е и вписано в ТР при АВ. Видно от договореното в Договор за кредит, обезпечен с ипотека, чл. 13, ал. 4 Минималната приемлива за банката стойност на тримесечния EURIBOR била 2,2%. БАНКАТА имала право по време на действието на договора едностранно да променя размера на приложимата лихва, в случай че три месечният EURIBOR. достигне нива с 0,25 процентни пункта по високи от посочените в рамките на един месец. Промяната на лихвения процент влизала в сила за страните от деня на приемането и от БАНКАТА, за което банката уведомявала Кредитополучателя, чрез съобщения в банковите салони и в интернет страницата на БАНКАТА. Счита тази клауза от договора за нищожна и моли съда да я обяви за такава, като неравноправна на основание, чл. 143 от ЗЗП, като от страна на ищеца не били предоставени данни дали през периода на договора до обявяването на останалата и неплатена дължима сума по същия за предсрочно изискуема, налице ли е осъществяване на едностранна промяна на договорения лихвен процент, ако е правена промяна - колко пъти, налице ли е увеличаване на дължимата и съответно претендирана сума в следствие на едностранно увеличаване на договорения лихвен процент по кредита. Съгласно чл. 13, ал. 2 от Договора „В случай че КРЕДИТОПОЛУЧАТЕЛЯ“ откаже да представи в срок от три месеца от датата на поредното усвояване на. кредита изисканите по преценка а банката документи, като фактури, строителни книжа и др., доказващи целево използване на средствата по кредита, договореният лихвен процент се завишава с 1% пункт". Не ставало ясно усвоен ли е изцяло договорения размер на кредита, изисквани ли са и съответно предоставяни ли са съответните документи за целево разходване на сумите по кредита и съответно осъществявано ли е увеличение на лихвения процент. Сочи, че от предоставените ни Нотариални покани, връчени чрез залепване на Уведомление на основание чл.47 от ГПК, било видно, че едностранно от банката „Поради неиздължаване на вноски с падеж 09.03.2020 год. на основание чл. 27подт. В/ от Договор за кредит обезпечен с ипотека №***/***** год. от ***** год. и чл. 60, ал. 2 от закона за кредитните институции „***** ***** АД обявява цялото задължение към 08.09.2020 год. в общ размер на 8768.73 евро за незабавно изискуемо и дължимо. С настоящата покана Ви каним, доброволно да погасите задълженията си към банката или да подадете молба за предоговаряне/реструктуриране на задължението си в 14 дневен срок от датата на получаването и.". Ставало ясно, че към момента на връчването, чрез залепване на поканите според ищеца дължимата сума била в размер на 8768.73 евро, докато претендираната сума с исковата молба е в размер на 4342.84 евро - главница от 25.11.2020 год. - датата на връчването на нотариалната покана и 501.77 евро - договорна лихва за просрочен кредит за

периода 30.11.2020 год. до 04.08.2021 год. датата на депозирането на исковата молба. Съгласно чл. 14, ал. 3 от Договора за кредит - „При просрочие от страна на Кредитополучателя/Солидарния длъжник, на която и да е вноска по главницата на кредита, както и при обявяването на кредита за предсрочно изискуем, върху неиздължените суми за главницата за времето на забава Кредитополучателя/ и Солидарния длъжник дължали наказателна лихва в размер на сбора от определение в ал. 1 лихва и наказателна надбавка в размер на 4%. Така посочената клауза била неравноправна и счита, че същата е нищожна, като моли съда да я обяви за такава. Не ставало ясно от къде произтичало промяната на претендирания размер на дължимата сума, претендирана с предоставените нотариални покани и съответно с исковата молба. Видно било от предоставената подробна разпечатка за историята на движение по сметката на кредита, че според същата, последната постъпила сума за погасяване на кредита е от 01.11.2019 г., а според ищеца, основанието за обявяването на дължимата сума по същия за предсрочно изискуема, е забава плащането на вноска за погасяване на кредита е с падеж 09.03.2020 год. Това водило до неясноти относно обстоятелството и предвид намаляването на претендираната сума, налице ли е предоговаряне на условията за погасяване на кредита. Моли съда да отхвърли като неоснователна и недоказана исковата молба ведно с законните последици от това.

В закрито с.з. съдът е оставил исковата молба без движение, като е указал на ищеца да представи заверено копие на пълномощно с упълномощено лице И. Х. Ш., ЕГН *****, предвид това, че се е разписала в това си качество от името на кредитополучателя Д. В. Ш., ЕГН ***** по Договор за кредит, обезпечен с ипотека от ***** г.; Да представи доказателства по делото за усвояването на кредита съобразно договореното в Договора за кредит, обезпечен с ипотека, по коя сметка е усвоен и с кой титulyар на сметка.; Да представи документи, удостоверяващи обстоятелствата, мотивирали го да промени размера на претендираните суми с поканите да кредитополучателя и солидарния длъжник и исковата молба.

С молба вх. № ***/12.09.2022 г. по описа на РС-К. е постъпила молба от ищеца. Към нея са представени: Пълномощно с упълномощено лице И. Х. Ш. с изх. №*****/2007г. и № *****/*****. на Консулската Служба при Посолството на Република ***** в М.; документ с история на транзакциите; Сочи, че съгласно така приложения документ, договорът за банков кредит бил усвоен на ***** г. по сметка с IBAN: *****, открита на името на Д. В. Ш.. От приложената към исковата и настоящата молба-уточнение, справка по чл. 366 ГПК се виждало погасяване на кредита след датата на изпращане на поканите до кредитополучателите, с оглед на което е намалял дължимият остатък по кредита, до размера претендирания с исковата молба.

От събраните по доказателства, съдът приема за установено следното:

На ***** г. между ищеца от една страна и Д. В. Ш., чрез пълномощника й И. Х. Ш. от друга страна в качеството й на кредитополучател е сключен Договор за кредит обезпечен с ипотека №***5/*****г. Като допълнително обезпечение на вземанията, банката приела за солидарен длъжник физическо лице Н. В. Ш. ЕГН ***** с адрес: гр. К., община К., област С.З., ж.к. ***** .Въз основа на договора банката е предоставила на кредитополучателя банков кредит в размер на 30 000 /тридесет хиляди евро/ евро (чл.1 от договора) за закупуване на жилище, подробно описано в договора (чл.2) и за неговия ремонт.

Дължимата от кредитополучателя годишна лихва за предоставения кредит е в размер на 6.90% равен на базовия лихвен процент по жилищни кредити в евро , като за първите шест месеца от усвояването на кредита кредитополучателят дължи годишна лихва от 0%. В случай, че КРЕДИТОПОЛУЧАТЕЛЯТ откаже да представи в срок от 3 (три) месеца от датата на поредното усвояване на кредита изисканите по преценка на БАНКАТА документи като фактури, строителни книжа и др., доказващи целевото използване на средствата по кредита, договореният лихвен процент се завишава с 1% пункт (чл.13, ал.1 и ал.2). Базовият лихвен процент на банката се определя от 3-месечния EURIBOR плус надбавка от 4,4%. За изчислението на лихвата по този договор за тримесечния EURIBOR е приета стойност от 2,5%. Съгласно чл.13, ал.4 от договора минималната приемлива за банката стойност на тримесечния EURIBOR е 2.5%. БАНКАТА има право по време на действие на договора едностранно да променя размера на приложимата лихва, в случай, че 3- месечният EURIBOR достигне нива, с 0,25 процентни пункта по-високи от посочените тук в рамките на 1 месец. Промяната на лихвения процент влиза в сила за страните от деня на приемането ѝ от банката, за което Банката уведомява Кредитополучателя чрез съобщения в банковите салони и в интернет страницата на БАНКАТА. Лихвата се начислява и заплаща ежемесечно, заедно със съответната част от главницата (чл.14, ал.1). При просрочие на дължимите погасителни вноски, както и при предсрочна изискуемост на кредита дължимата лихва се увеличава с наказателна надбавка от 4% (чл.14, ал.3). Кредитополучателят заплаща на банката такса за разглеждане на документите според Тарифата на банката; еднократно такса за управление в размер на 1.25 % върху размера на предоставения кредит и годишна такса от 0,5% от първоначално отпуснатия кредит, съответно от остатъка за всяка следваща година, платима годишно на датата на усвояването на кредита, а случай че застраховките по чл. 20 са за сметка на Банката. (чл.15)

Кредитополучателят погасява кредита на месечни вноски, включващи част от главницата лихвата и месечната такса с размер на всяка вноска, съгласно погасителен план, приложен към договора и е неразделна част от него. Погасителен план се променя в случай, че банката упражни правото си по чл.13, ал.4 (чл.23, ал.1 и ал.2). Крайният срок за погасяване на кредита, включително дължимите лихви е 180 месеца, считано от датата на първо по ред усвояване. (чл.24).

В чл.27, б. „в“ от договора е уговорено, че банката може едностранно да прекрати договора и да обяви кредита за предсрочно изискуем, когато кредитополучателят не е погасил в срок, която и да е от дължимите вноски по договора.

Н. В. Ш., ЕГН *****, с адрес: гр. К., Община К. Област С.З., ЖК ***** е подписал договора в качеството си на солидарен длъжник. В чл.12 от договора изрично е посочено, че солидарният длъжник остава задължен до погасяването на всички задължения на кредитополучателя по договора. Продължаването на срока на договора по отношение на кредитополучателя има действие и за солидарния длъжник.

Приложено по делото е и заверено копие на Пълномощно с упълномощено лице И. Х. Ш. с изх. №*****/2007г. и № т. *****/***** г. на Консулската Служба при Посолството на Република ***** в М..

Видно от документ с история на транзакциите, договорът за банков кредит е усвоен на ***** г. по сметка с IBAN *****, открита на името на Д. В.

Ш. /от стр.***** от делото/.

От нотариален акт за договорна ипотека от ***** с район на действие РС - К. и рег. **** на НК съдът установява, че И. Х. Ш. ЕГН *****, действаща лично за себе си като ипотекарен длъжник и същата, като пълномощник на кредитополучателя и ипотекарен длъжник Д. В. Ш., ЕГН *****, и Н. В. Ш., ЕГН *****, като ипотекарен и солидарен длъжник учредили в полза на „*****“ АД, със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. ***** **, ЕИК ***** договорна ипотека върху следния недвижим имот : апартамент ** находящ се в гр. К., ЖК ***** със застроена площ *****. избено помещение ** с полезна площ 4.11 кв. м., с 1.81 % идеални части от общите части на сградата.

С 2 бр. нотариални покани; 2 бр. уведомления от 05.11.2020 г.и 2 бр. протоколи от 20.10.2020 г. на нотариус МДП рег. № *** на НК с район на действие РС – К., връчени на ответниците по реда на чл.47 от ГПК, ищецът е обявил цялата сума по кредитния договор за незабавно изискуема и дължима. С молба вх. №***/2022 г. ищецът признава погасяване на кредита след датата на изпращане на поканите до кредитополучателите, и заявява, че видно от приложената справка по чл. 366 ГПК, е намалял дължимият остатък по кредита, до размера претендиран с исковата молба / л. 159-167 от делото /.

В о.с.з., проведено на 21.11.2022 г. съдът е приобщил към материалите по делото платежно нареждане, удостоверяващо постъпване на сумата – от Д. В. Ш.; история на транзакциите за период ***** г. – 15.11.2019г., като в същото заседание са връчени на назначения на ответниците особен представител, представените от ищцовото дружество два броя покани-уведомления, свързани с обявяване на кредита за предсрочно изискуем.

От заключението на назначената от съда съдебно-счетоводна експертиза, което не е оспорено от страните се установява, че търговските книги и счетоводните записвания на ищеца са водени редовно във връзка с процесния кредит. Договор за кредит обезпечен с ипотека № ***/***** г. в размер на 30000,00 евро, е усвоен на дата ***** година, по разплащателна сметка, обслужваща кредита -В*****. В решенията за промяната на годишния лихвен процент, приети с протоколи на заседания на изпълнителния комитет на „*****“ АД, са посочени основанията и методиката за промяната му. Това е подробно описано в методология за формиране и промяна на базов лихвен процент на банката за жилищни кредит, неразделна част от ССЕ. За периода на действие на кредитния договор ,за първите шест месеца януари 2008, февруари 2008, март 2008, април 2008, май 2008 и юни 2008 година размерът на годишната лихва е 0,00 %. Пред периода месец юли 2008, месец август 2008, месец септември 2008 и месец октомври 2008 година размерът на годишната лихва е 6,9% , както е в първоначално уговорения размер от 6,9%. От месец ноември 2008 година до крайната дата на погасяване на кредита 07.12.2022 година размерът на годишната лихва е 7,65%. От приложения лихвен лист по сметка е видно, какъв е бил размера на лихвата във всеки един момент на кредита. При редовна главница за периода 15.11.2019 г. до 25.11.2020 г. лихвения процент е 7,65%. При просрочена главница за периода 15.11.2019г. до 12.03.2020г. и от 14.05.2020г. до 05.08.2021г. е 11,65%. Размера на добавката за просрочена главница е 4%. По кредита е обявена Предсрочна изискуемост на 25.11.2020 г. и целият кредит става предсрочно изискуем. След обявяване на Предсрочна изискуемост има извършени погасявания от длъжника - падежиралите дотогава просрочени вноски са погасени заедно с част от предсрочно изискуемият кредит. Към

дата 10.08.2021/05.08.2021 г. няма падежирали вноски - целият кредит е Предсрочно изискуем. Ако се вземе в предвид погасителния план приложен по делото, като брой вноски до месец август 2021 година са платени 163 броя и остават 17 бр. неплатени вноски. Общия размер на погасените анюитетни вноски, предвид направените промени в годишния лихвен процент е 46074,67 евро, разпределен за главница, възнаградителна лихва, наказателна лихва и такси. Общия размер на дължимата главница по Договор за кредит обезпечен с ипотека № ***/***** г. е 30000,00 евро. Погасения размер на главница е 25657,16 евро. Оставащо задължение главница 4342,84 евро. Общия размер на дължима възнаградителна лихва Договор за кредит обезпечен с ипотека № ***/***** г. 18478,33 евро. Общо погасена възнаградителна лихва 18478,33 евро. Общо начислена мораторна лихва по Договор за кредит обезпечен с ипотека № ***/***** г.е 714,69 евро. Общо погасената мораторна лихва по Договор за кредит обезпечен с ипотека № ***/***** г. е 212,92 евро. Общия размер на непогасена мораторна лихва е 501,77 евро. Вещото лице отразява в табличен вид обобщеният дълг към 05.08.2021 г. по следния начин : първа по ред е главницата, като общо дължимият ѝ размер е 4342,84 евро; на следващо място е възнаградителна лихва – 0 евро; на трето място – лихва за просрочен кредит – 501,77 евро; на четвърто място - общо начислени такси - 0 евро и на последно място – нотариални такси – 0 лв. В хода на процеса не са представени доказателства за извършени плащания за погасяване на кредита от датата на подаване на исковата молба до датата на изготвяне на експертизата. Общия размер на непогасените задължения на кредитополучателя по Договор за кредит обезпечен с ипотека № ***/***** г. към 10.08.2021г. са 4844,31 EUR, формирани както следва: Размерът на дължимата от ответника главница по процесния договор за банков кредит 4342,84 EUR. Размерът на дължимата от ответника лихва за просрочен кредит по процесния договор за банков кредит 501,77 EUR. След направени изчисления общият размер на задълженията на кредитополучателя към 10.08.2021г. и да се посочат конкретните размери на всяка от съставлящите го суми, като изчислението се извърши въз основа на уговорките в първоначалната редакция на договора от ***** год. без направените от ищеца, впоследствие изменения на годишния лихвен процент, и след като се приспаднат извършените плащания по кредита до датата на изготвяне на експертизата надвнесената сума е 1675,77 евро и няма просрочие по първоначален погасителен план с лихвен процент 6,90%. Остатъчна редовна главница 4026,90 евро.

От заключението на назначената от съда съдебно-счетоводна експертиза вх. №12784/2022г., което не е оспорено от страните се установява, че към дата 18.07.2022 г. кредитът е в просрочие от 01.2022, дължимите просрочени суми, са както следва: просрочена главница - 1 696,12 EUR; просрочени дог. лихви - 75,32 EUR; текущи лихви - 2,74 EUR; наказателна лихва - 59,62 EUR; редовна главница - 1 298,31 EUR.

От така установеното, съдът прави следните правни изводи:

Налице е валидно сключен договор за банков кредит от ***** г. между ищеца и ответниците, в предвидената от закона форма (чл.430, ал.3 от ТЗ), съдържащ съществени елементи за този вид договор, регламентирани с разпоредбата на чл.430, ал.1 от ТЗ. Вследствие на сключения договор между страните възниква облигационно отношение, по силата на което ищецът е поел задължението да предостави на кредитополучателя парична сума в

размер на 30 000 евро, а Д. В. Ш. се е задължила да ползва сумата и да я върне съобразно уговореното – чл.430, ал.1 от ТЗ. Страна по договора е и ответникът Н. В. Ш., който го е подписал в качеството на солидарен длъжник и съгласно изрична договорна клауза остава задължен до погасяването на всички задължения на кредитополучателя по договора. С оглед на това по силата на правна сделка (чл.121, ал.1 от ЗЗД) е възникнала солидарна отговорност между двамата ответници за задълженията, произтичащи от договора. Вследствие на това Н. В. Ш. отговаря солидарно с Д. В. Ш. при същите условия и обем, при които последният се е задължил със сключването на кредитния договор. Ответниците отговарят пред кредитора за целия дълг и ищецът съгл. чл. 122, ал.1 от ЗЗД е придобил правото да търси дължимото от всеки един от тях.

Относно възражението на особения представител на ответниците, че Договор за кредит обезпечен с ипотека *****/**** г., е недействителен, не поражда правни последици, поради липса представителна власт съгласно чл.36 ал.1 от ЗЗД, чл.38 ал.1 от ЗЗД и чл.39 ал.1 от ЗЗД, следва да се отбележи, че нормата на чл.42, ал.2 ЗЗД повелява, че в такива случаи лицето от името на което е сключен договор без представителна власт, може да го потвърди, като за потвърждаването се изисква същата форма, предвидена за упълномощаването за сключване на договора. Ратификацията е едностранно волеизявление на мнимия представляван, с което той *post factum* потвърждава извършените правни действия, следователно с извършването му иска те да породят последици за него. Ето защо неоснователно е възражението на особения представител на ответниците, че договорът е подписан на **** г., а И. Х. Ш. е била надлежно упълномощена от Д. В. Ш. с пълномощно рег.№**** г. от завеждащ Консулска служба при Посолството на Р.***** в М.. В конкретната правна хипотеза от съдържанието на подписаното от ответника Д. В. Ш. пълномощно е достатъчно ясно, че тя потвърждава именно сключеният от И. Х. Ш. договор за кредит и че ипотеката се учредява за обезпечение на задължението на ответницата в полза на кредитора, посочено е съдържанието на договора за кредит, както и предмета на ипотеката чрез описание на недвижимия имот. С други думи съдът приема, че именно с последващото пълномощно от **** г. мнимо представляваната Д. В. Ш. е потвърдила извършените от И. Х. Ш. действия, като неин представител и се е съгласила правните последици от тази сделка да преминат в нейната правна сфера.

Ищецът е изпълнил задължението си по договора за предоставяне на кредита с извършения на **** г. превод на 30 000.00 евро по сметката на кредитополучателя. Но Д. В. Ш. не е изпълнила задължението си да връща кредита съгласно уговореното в договора, а също и останалите парични задължения произтичащи от него. Налице е случай на неизпълнение на задълженията по кредитния договор (чл.27, б. „в“ от договора), като за ищеца е възникнало правото да обяви кредита за предсрочно изискуем. Съдът счита, че изявленията за обявяване на кредита за предсрочно изискуем са достигнали до ответниците, следва да се отбележи, че това е било валидно направено с връчване на исковата молба на назначения особен представител на ответниците. В тази връзка съдът съобрази разясненията, дадени в Решение № 198 от 18.01.2019 г. на ВКС по т. д. № 193/2018 г., I т. о., ТК, в което се приема, че в хипотезата на осъдителен иск за заплащане на суми по договор за кредит, в исковата молба, по който е обективизирано изявление на банката-ищец, че упражнява правото си да направи целия дълг по кредита

предсрочно изискуем поради осъществяване на предвидените в договора или закона предпоставки, връчването на особения представител представлява надлежно уведомяване на длъжника-ответник. В мотивите на решението по недвусмислен начин е възприет извода, че връчването на всички книжа по делото на ответника е надлежно, ако е направено на особения представител и от този момент се пораждат свързаните с факта на връчване правни последици.

Особеният представител на ответниците е направил възражение, че клаузата на чл.13, ал.4 от кредитния договор, даваща възможност на банката едностранно да променя размера на лихвения процент, е неравноправна по смисъла на чл.143, т.10 от ЗЗП и към нея не могат да се приложат изключенията на чл.144 от ЗЗП. С оглед на това клаузата е нищожна. В трайната практика на ВКС, обективизирана в Решение № 180/08.02. 2019 г. по т. д. № 705/2018 г. на ВКС, ТК, I т. о.; Решение № 188/15.12.2017 г. по т. д. № 2613/2016 г. на ВКС, ТК, II т.о.; Решение № 111/03.11.2015 г. по т. д. № 1544/2014 г. на ВКС, ТК, II т. о.; Решение № 63 от 17.07.2015 г. по т. д. № 674/2014 г. на ВКС, II т. о., Решение № 263/24.06.2015 г. по т. д. № 3734/2013 г. на ВКС, ТК, I т. о., Решение № 55 от 03.04.2014 г. по т. д. № 1245/2013 г. на ВКС, ТК, I т. о., е прието, че съдът следи служебно за наличието по делото на фактически или правни обстоятелства, обуславящи неравноправност на клаузи в потребителския договор. При констатирането на такива обстоятелства съдът, разглеждащ делото по същество е длъжен, с оглед разпоредбата на чл.8 от ГПК, да уведоми страните, че ще се произнесе по неравноправния характер на съответните клаузи. В конкретния случай принципът за състезателност е спазен. Ответниците са направили възражението за нищожност на клаузата с отговора на исковата молба. Ищецът е имал възможност да изрази становище по възражението с допълнителната искова молба, като страните са имали възможност да ангажират доказателства.

Ответниците са физически лица, които при сключване на договора не са действали в рамките на своята професионална и търговска дейност. С оглед на това те са потребители по смисъла на § 13, т.1 от ДР на ЗЗП. Ищецът е търговец по смисъла на §13, т.2 от ДР на ЗЗП. В случая не следва да се прилага действалия към момента на сключването на договора за банков кредит Закон за потребителския кредит (обн. ДВ бр. 53 от 30.06.2006 г., в сила от 01.10.2006 г., отм. бр.18 от 05.03.2010 г., в сила от 12.05.2010 г.). Самата сделка по своето естество е договор за потребителски кредит по смисъла на чл.4 от ЗПК (отм.). Съгласно чл.3, ал.3, т.5 и ал.5, т.1 от ЗПК (отм.) за договори за кредит на стойност над 40 000.00 лв. и за договорите за кредит обезпечени с ипотека разпоредбите на закона не се прилагат. Следователно в конкретния случай в отношенията между страните, породени от сключения между тях на кредитен договор следва да се приложат разпоредбите на действащия ЗЗП, който е в сила от 10.06.2006 г.

Съгласно чл.143 от ЗЗП неравноправна клауза в договор, сключен с потребител, е всяка уговорка в негова вреда, която не отговаря на изискването за добросъвестност и води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца и потребителя, като позволява на търговеца да променя едностранно условията на договора въз основа на непредвидено в него основание (чл.143, т.10 от ЗЗП).

Съгласно чл.146, ал.1 от ЗЗП, включените в потребителските договори неравноправни клаузи са нищожни, освен ако са уговорени индивидуално.

Следователно за да бъде нищожна конкретната клауза е необходимо тя да е неравноправна и да не е уговорена индивидуално, т.е. да е изготвена предварително и потребителят да не е имал възможност да влияе върху съдържанието ѝ. Тежестта да докаже, че определено условие е индивидуално уговорено пада върху търговеца – чл. 146, ал.4 от ЗЗП. Също така не следва да е налице и някое от изключенията от забраните по чл. 143, т.10 от ЗЗП, предвидени в чл.144 от ЗЗП относно доставката на финансови услуги, каквато е и тази предоставена с процесния договор, предвид § 13, т.12 от ДР на ЗЗП.

В чл. 13, ал.4 от договора е предвидено, че банката има право по време на действие на договора едностранно да променя размера на приложимата лихва, като промяната на лихвения процент влиза в сила за страните от деня на приемането му. Банката уведомява кредитополучателя чрез съобщения в банковия салон и в интернет страницата ѝ.

Възможността банката да уговори промяна на лихвения процент по конкретен кредит е предвидена в чл.58, ал.1, т.2 от ЗКИ. Разпоредбата е съобразена с обстоятелството, че обикновено банковият кредит е с дълъг срок на погасяване и последващи промени в икономическите условия, включително и протичащите инфлационни процеси могат в дългосрочна перспектива, да доведат до положение банката да е поставена в неизгодно положение, ако е уговорена фиксирана лихва, неподлежаща на изменение. Целта на разпоредбата е да избегнат на неблагоприятните последици при дългосрочното кредитиране. Но същевременно за да се гарантира равнопоставеността на субектите в гражданския оборот, с чл.58, ал.2 от ЗКИ е въведено изискването за изрично и изчерпателно определяне на разходите с договора за кредит. Т. е. те трябва да бъдат посочени в самия текст на договора, а не чрез препращане към други банкови документи, тарифа или общи условия. С процесния договор не са уговорени правилата за определяне на съответната възнаградителна лихва. В чл.13, ал.4 от договора е посочено, че приемлива за банката стойност на тримесечния EURIBOR е 2,5% и че промяната се извършва, в случаите когато той достигне нива с 0.25 процентни пункта по-високи от посочените.

EURIBOR е средното лихвено равнище, при което банките в еврозоната си разменят срочни депозити в евро, изчислява се от Европейската банкова федерация със седалище в Брюксел и показва базовата лихва на междубанковия паричен пазар в Еврозоната за депозити в евро. Следователно банката определя изменението на лихвата въз основа на обективно съществуващи специфични икономически критерии и обективно отразява промените свързани с пазарните условия относими към кредитната ѝ дейност. Но банката е тази която, чрез своя орган – Изпълнителния комитет, съобразно интереса си избира критериите и показателите, по които ще направи промяната във възнаградителната лихва. За потребителя, неразполагащ със специални знания те са неясни и немогат да му помогнат да формира представа как ще рефлектират върху паричните му задължения, произтичащи от кредитния договор. С оглед на това клаузата е неравноправна съгл. чл. 143, т.10 от ЗЗП. Тя е във вреда на потребителя, тъй като дава възможност за едностранно изменение на договора от страна на банката, въз основа на икономически критерии и предпоставки, които са неясни за кредитополучателя и води до неравновесие в негов ущърб, тъй като престациите на страните са в зависимост от изменение в договора, направено само от едната страна.

В хода на процеса не са събрани доказателства клаузата да е уговорена

индивидуално. В случая не е налице и изключението предвидено в чл.144, ал.3, т.1 от ЗЗП. Съгласно този текст разпоредбите на чл.143, т.7, 10 и 12 от ЗЗП не се прилагат по отношение на сделките с ценни книжа, финансови инструменти и други стоки или услуги, чиято цена е свързана с колебанията/измененията на борсовия курс или индекс, или с размера на лихвения процент на финансовия пазар, които са извън контрола на търговеца или доставчика на финансови услуги. Финансовите инструменти по смисъла на чл.4 от Закона за пазарите на финансови инструменти са сделки свързани с прехвърлими ценни книжа, инструменти на паричния пазар, дялове на предприятия за колективно инвестиране, опции, фючърси, суапи, форуърдни лихвени споразумения и всякакви други деривативни договори свързани с ценни книжа, с валути с лихвени проценти или с доходност, с квоти за емисии или с други деривативни инструменти, финансови индекси или финансови показатели, за които може да бъде извършен сетълмент с физическа доставка или паричен сетълмент. Към чл.4 от ЗПФИ, препраща и разпоредбата на § 1, т.2 от ДР от Закона за публично предлагане на ценни книжа. Предметът на кредитния договор е предаване на определена парична сума с ясно определена в договора цел, като неговата цена е уговорената между страните възнаградителна лихва – чл.430, ал.1 от ТЗ. Съпоставката на договора за кредит, в качеството му на основен вид банкова сделка, с изброените в чл.4 от ЗПФИ, сделки показва, че той не е сделка с финансови инструменти. В този смисъл Решение № 95 от 13.09.2016 г. по т.д. № 240/2015 г. на ВКС, II т.о. и Решение № 384 от 29.03.2019 г. по т. д. № 2520/2016 г. на ВКС, I т. о.

В случая не намира приложение и изключението установено с разпоредбата на чл.144, ал.2, т.1 от ЗЗП. Тя е приложима в хипотеза, при която са налице основателни причини за изменението цената на договора. Под основателни причини следва да се разбират такива които не зависят от волята на доставчика, като въздействие на пазара и/или държавен регулатор, но тези основателни причини следва да бъдат ясно и недвусмислено дефинирани и за тях потребителят да е получил информация. Второто условие за приложение на изключението е предвидена с договора възможност за потребителя незабавно да прекрати договора. В конкретния случай в договора не е предвидена възможността потребителя да прекрати договора за кредит при едностранно изменение на цената, каквато по своята същност е договорената от страните лихва.

Предвид гореизложеното клаузата на чл.13, ал.4 от договора е нищожна, не поражда действие и не обвързва ответниците.

Съгласно чл.146, ал.5 от ЗЗП наличието на неравноправни клаузи в договор, сключен с потребител, не води до неговата нищожност, ако договорът може да се прилага и без тези клаузи. Нищожността на чл. 13, ал.4 от договора не засягат основния предмет на договора и същият може да се приложи и без тази клауза. Налице е конкретно договорен размер на кредита и дължимата възнаградителна лихва в първоначалната редакция на договора, за които страните изрично са се съгласили при подписване на договора. Останалите клаузи по кредитния договор също не възпрепятстват неговото действие.

На изследване в настоящото производство подлежи и въпросът за наличието на предпоставките за настъпване на предсрочна изискуемост на процесните вземания. С Тълкувателно решение № 4/18.06.2014 г. по т. д. № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС, в т. 18 бе прието, че при сключен договор за банков кредит с уговорка, че целият кредит става предсрочно изискуем при неплащането на

определен брой вноски или при други обстоятелства и кредиторът може да събере вземането си без да уведоми длъжника, вземането става изискуемо с неплащането или настъпването на обстоятелствата, но и след като банката е упражнила правото си да направи кредита предсрочно изискуем и е обявила на длъжника предсрочната изискуемост.

Разпоредбата на чл. 60, ал. 2 ЗКИ урежда субективното потестативно право на кредитна институция да трансформира дилатирани кредитни задължения в предсрочно изискуеми при наличие на изискуемите предпоставки. Механизмът за упражняване на потестативни материални права се свързва с достигане до правната сфера на длъжника на съответното преобразуващо изявление, за да настъпи в тази сфера очакваната правна промяна. В чл.27, б. „в“ сключения договор страните са уговорили, че банката може едностранно да прекрати договора и да обяви кредита за предсрочно изискуем, когато кредитополучателят не е погасил в срок, която и да е от дължимите вноски по договора.

По своята правна природа предсрочната изискуемост на вземането на кредитора представлява санкция за неизправността на длъжника. С уговорката за предсрочна изискуемост кредиторът отнема преимуществото на срока, уговорен в полза на длъжника. При предсрочна изискуемост кредиторът има право да поиска изпълнение на задължението във вида и в размера, който то би имало, ако срокът е изтекъл. Правото за обявяване на предсрочна изискуемост представлява субективно потестативно право на кредитора, което се упражнява с едностранно волеизявление на кредитора до длъжника.

За да се позове кредиторът на предсрочна изискуемост на цялото вземане, трябва изискуемостта да е уговорена с договора или да настъпва по силата на закона (чл. 432, ал. 1 ТЗ). В конкретния случай възможността за обявяване на предсрочна изискуемост на вземането е уговорена, както беше посочено по-горе, в чл.27, б. „в“ от договора за ипотечен кредит.

В решение № 139 от 05.11.2014 г. по т. д. № 57/2012 г., ТК, I т. о. на ВКС е прието, че когато вземането произтича от договор за банков кредит, чиято предсрочна изискуемост не е била обявена на длъжника преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, вземането не е изискуемо, независимо от това, че кредиторът се е позовал на предсрочна изискуемост на остатъка от кредита. В този случай предсрочната изискуемост на вземането настъпва с уведомяването на длъжника, че кредиторът счита кредита за предсрочно изискуем. Това може да бъде направено с връчване на препис от исковата молба или по друг начин, след подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, включително в хода на исковото производство. Уведомяването има за последица настъпване на изискуемостта към този момент.

В решение № 40 от 17.06.2015 г. по т. д. № 601/2014 г., ТК, I т. о. на ВКС е прието аналогично разрешение, а именно, че моментът на предсрочната изискуемост на кредита следва да се определи към момента, в който волеизявлението на банката се счита съобщено на длъжника.

Съобразявайки посочената съдебна практика, съдът приема, че в конкретния случай предсрочната изискуемост на вземането е обявена на длъжника с връчване на препис от исковата молба. Възможността за обявяване на предсрочната изискуемост на вземането е уговорена с договора и Общите условия. В исковата молба кредиторът се е позовал на настъпилата в негова полза предсрочна изискуемост. За разлика от установителното исково

производство по чл. 422 ГПК, предмет на което е съществуване на вземането към минал момент – към момента на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение, при което субективното право на кредитора следва да е надлежно упражнено и да предхожда по време подаването на заявление за издаване на заповед за изпълнение и с оглед изискването за удостоверяване изискуемостта по чл. 418, ал. 3 ГПК, то в производство по осъдителен иск, исковата молба има характерът на уведомление и покана до длъжника за настъпването на предсрочната изискуемост. Ако заповедното производство има характер на принудително изпълнение, като препис от заявлението не се връчва на длъжника, то при предявен по общия ред осъдителен иск и при неговото уважаване осъдителното решение ще подлежи на принудително изпълнение. При образуването по общия ред осъдително исково производство препис от исковата молба се връчва на длъжника и предявяването на иска има характер на волеизявление на кредитора, че счита кредита за предсрочно изискуем и същият се обявява на длъжника с връчването на препис от исковата молба. Волеизявлението на кредитора за обявяване на предсрочната изискуемост на вземането е достигнало до длъжника с връчване на препис от исковата молба и приложенията към нея, поради което същият е надлежно уведомен за обявената предсрочна изискуемост.

Приема се, че при назначен на ответника особен представител на основание чл. 47, ал. 6 ГПК с връчването на препис от исковата молба и на уведомление за предсрочна изискуемост на особения представител, се счита, че е налице надлежно уведомяване на длъжника ответник.

В задължителното за съдилищата ТР ***/2017 г. от 27.03.2019 г. на ОСГТК на ВКС, в т.2 настоящият състав приема, че размерът на вземането на кредитора при предсрочна изискуемост по договор за заем/кредит следва да се определи в размер само на непогасения остатък от предоставената по договора парична сума (главницата), по първоначалния погасителен план с лихвен процент 6,90%, както и законната лихва от датата на настъпване на предсрочната изискуемост до датата на плащането.

При съобразяване на цитираната задължителна за съдилищата практика, настоящият съд прецени предявения иск за основателен в частта за сумата 4026,90 евро - дължима главница, която следва да бъде присъдена ведно със законната лихва върху нея от датата на подаване на иска (10.08.2021 г.) до окончателното изплащане на сумата и именно в тази част иска следва да бъде уважен. Претенцията на ищеца за сума в размер на 501,77 евро, наречена от ищеца договорна лихва за просрочен кредит за период от 30.11.2020 г. до 04.08.2021 г. - следва да бъде отхвърлена.

В съобразителната част на т.2 на цитираното ТР ***/2017 г. от 27.03.2019 г. на ОСГТК на ВКС е прието, че уговорената в договора лихва е възнаграждение за предоставянето и ползването на паричната сума за срока на договора. Упражненият избор от кредитора да иска изпълнението преди първоначално определения срок поради съществуващия за него риск преустановява добросъвестното ползване на паричната сума от длъжника. Уредбата на предсрочната изискуемост по договора за банков кредит в чл.432, ал.1 ТЗ е изрична относно размера на вземането на кредитора - „предсрочно връщане на сумата по кредита” и изключва заплащането на възнаграждение в размер на уговорените за срока на договора лихви. Противното би означавало кумулирането на две обезщетения за забавата на длъжника, касаещи един и същ период и би довело до неоснователно обогатяване на кредитора, което

правният ред не допуска.

Съобразявайки посоченото, настоящия съд прие претенцията на ищеца за сумата 501,77 евро, наречена от ищеца договорна лихва за просрочен кредит за период от 30.11.2020 г. до 04.08.2021 г., за неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

При служебно направено справка съдът установи, че с вписване в Търговския регистър от 12.11.2019 г. „*****“ АД е заличено като самостоятелно търговско дружество поради преобразуването му чрез вливане по смисъла на чл.262 в „*****“ АД, ЕИК *****. Преобразуването има действие от момента на вписването му в Търговския регистър – чл.263ж, ал.1 от ТЗ. Съгласно чл.263и, ал.2 от ТЗ с вписването на вливането правата и задълженията на преобразуващото се дружество преминават върху приемащото дружество. С оглед на това и предвид разпоредбата на чл.235, ал.3 от ГПК титуляр на правата, чиято защита е търсена в рамките на настоящото производство, е „*****“ АД, ЕИК ***** в качеството му на правопреемник на несъществуващото към настоящия момент „*****“ АД.

По разноските:

При този изход на делото, в съответствие с разпоредбата на чл.78 ГПК на ищеца следва да се присъдят направените в настоящото производство разноски, предвид наличието на надлежно искане в тази насока, направено в ИМ и на доказателства за сторени разноски. По делото ищецът е сторил разноски в общ размер на 2741,52 лв., в т.ч. 379,01 лв. - ДТ, 595 лв. - възнаграждение за вещо лице, 1606,00 лв. – депозит за особен представител и 964,51 лв. - възнаграждение за адвокат.

Съобразно правилото на чл.78, ал.1 ГПК и съответно на уважената част от иска, на ищеца следва да се присъди сума за разноски в размер на 2946,25 лв. Независимо от изхода на делото на ответниците не следва да бъдат присъдени разноски съразмерно с отхвърлената част от претенцията, предвид обстоятелството, че те не са представили доказателства за извършени от тях разноски по делото.

Поради изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Д. В. Ш. ЕГН *****, с адрес: гр. К., община К., област С.З., ж.к. ***** и Н. В. Ш., ЕГН *****, с адрес: гр. К., Община К. Област С.З., ЖК ***** да заплатят солидарно на „*****“ АД, като правопреемник на „*****“ АД, вписано в Търговския регистър при Агенция по вписванията с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., район *****, ул. "*****" ***, представлявано от М.В. - прокурист и Д.Ш. -изпълнителен директор, сумата от 4026,90 евро - дължима главница по Договор за кредит обезпечен с ипотека *****/****г., ведно със законната лихва върху нея от датата на подаване на иска (10.08.2021 г.) до окончателното изплащане на сумата, като искът в частта за главницата – за разликата над 4026,90 евро до претендираните 4342.84 /четири хиляди триста четиридесет и две евро и осемдесет и четири цента/ евро и за сумата: 501,77 /петстотин и едно евро и седемдесет и седем евро цента/ евро за период от 30.11.2020г. до 04.08.2021г, като неоснователен - ОТХВЪРЛЯ.

ОСЪЖДА Д. В. Ш. ЕГН *****, с адрес: гр. К., община К., област С.З., ж.к. ***** и Н. В. Ш., ЕГН *****, с адрес: гр. К., Община К. Област С.З., ЖК ***** да заплатят солидарно на „*****“ АД, като правоприменник на „*****“ АД, вписано в Търговския регистър при Агенция по вписванията с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., район *****, ул. "*****" **, представлявано от М.В. - прокурор и Д.Ш. - изпълнителен директор, направените в настоящото производство разноски в размер на 2946,25 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд-С.З. в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – К.: _____